

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਰਿਫਾਇਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸਵੱਛ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਜਾਂ ਮਨੀ ਵੇਸਟ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਆਦਿ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਲਿਯੂ ਤਾਂ ਰਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਤੇ ਮਨੀ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਫੇਰ ਬਾਪ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਦਾ ਹੈ। ਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ, ਫਿਊਚਰ ਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਬਾਕੀ ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਆਏ, ਕੀ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜਗ੍ਹਾਫੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਹਿਸਟਰੀ ਜਗ੍ਹਾਫੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜਗ੍ਹਾਫੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬੇਸਮਝੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬੇਸਮਝੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਬੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਕਦੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਬਚੇ? 3750 ਵਰ੍ਹੇ ਬਚੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਹੁਣ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜੋ ਬਣਾਉਣ। ਪੈਸਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਆਗਰੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਫਾਲਤੂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਣਾਉਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੋੜਦੇ ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਸਟ ਆਫ ਟਾਈਮ, ਵੇਸਟ ਆਫ ਮਨੀ, ਵੇਸਟ ਆਫ ਐਨਰਜੀ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਗਵਾਂਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਚਲੀ ਗਈ, ਬਾਕੀ ਖੱਲ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦੀ। ਸੱਪ ਖੱਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਵੈਲਯੂ ਹੈ ਕੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖੱਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਕਦੋਂ ਆਏ। ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭੂਤ ਪੂਜਾ। ਪੰਜ ਤੱਤਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅੱਛਾ 150 ਸਾਲ ਉੱਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਬਸ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੀ ਉੱਥੇ ਕੀ ਵੈਲਯੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਚਲੀ ਗਈ, ਸ਼ਰੀਰ ਚੰਡਾਲ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਲੈਕੇ ਉਡਾਉਣਗੇ ਨਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਖੱਲ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਖੱਲ ਨੂੰ ਜਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਚਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਐਕੂਰੇਟ ਚਿੱਤਰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਆਦਿ ਦੇਵ ਦੀ ਪੱਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਐਕੂਰੇਟ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਜੋ ਸੀ ਉਹ ਤਾਂ ਜਲ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵੀ ਸੋਚ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਬੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੀਰਥ ਹੋਇਆ। ਹਾਲੇ ਇਨ੍ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਵੇ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਮਰਨਾਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕਥਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕੀ।

ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਬੂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੀਰਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਮਹਾਨ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂਕਿ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ, ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਫਾਈਨੈਂਸ ਬਹੁਤ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਯੋਗ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੋਈ ਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ - ਵਿਗਿਆਨ ਭਵਨ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਿਆਨ -

ਵਿਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਯਾਮ। ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਥ ਥੋੜੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਨਮਿਆਨੰਦ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਹਨ, ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੇਰ ਅਨੁਇਆਈ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਤੀ ਕਦੇ ਦੂਜਾ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਵੀ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਫੇਰ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਕਿਉਂ? ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਸਭ ਦੀ ਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਜਰਾ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਤੇ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਗੁੜ ਜਾਣੇ, ਗੁੜ ਦੀ ਗੋਬੜੀ ਜਾਣੇ। ਗੁੜ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਇਹ ਇੰਦਰਸਭਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਸਭ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ, ਵਿਕਾਰੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲੈ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲੈ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬੜੀ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਰਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੰਦਰ ਹੀ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਦੈਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਇਹ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹਨ, ਸਭ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਇਹ ਕੁੱਝ ਚੰਗਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੇ ਜਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਵੀ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਤੇ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਜੇਕਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਬਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਜਾਕੇ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸਮਝ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਉਗਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੌਖ ਹੈ, ਕੋਈ ਗੋਰਖ ਧੰਧਾ, ਹੰਗਾਮਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਮੂਢ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੋਰਖ ਧੰਧਾ ਨਹੀਂ। ਇਕਾਂਤ ਲਗੀ ਪਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੂਰੀ ਉਂਗਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਘੁਟਕਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਵੀ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਇਥੋਂ ਦੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਲਈ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੂਜਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬਣਨੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਇੱਥੇ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਜੇਕਰ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੇਝਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਰਸਾਤਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਬੈਠ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪੂਜਯ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੂਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹਠਯੋਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਣਯਾਮ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਅਲਪਕਾਲ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਠਾ ਸਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਠਾ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੋਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਉਹ ਇਤਨਾ ਸੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਰਤਬੇ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਹੋਣਗੇ ਪਰੰਤੂ ਅੰਦਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਵੜ ਸਕਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਭ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਮਹਿਲ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਕੋਈ ਟਾਈਮ ਹੋਵੇਗਾ ਵੇਖਣ ਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਖੇ ਪੇਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੱਖਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਗੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਚਲੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਦੇਲਵਾੜਾ ਵਰਗਾ ਮੰਦਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਆਸਪਾਸ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਵੀ ਜਾਕੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ, ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ...। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮੌਤ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਤਾਂ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ, ਮੌਤ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗੀ। ਪਰ ਮੌਤ ਆਉਣੀ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਗਾਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੀ ਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਗਾਵਾਂ ਚਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਦੁੱਧ ਹੇਲੀਕਾਪਟਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਚੜ੍ਹਪੱਟੀ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਹਮਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਪਰੰਪਾਰ ਸੁੱਖ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਸੈਂਟਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਕੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਫੁੱਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫੁੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰਾਤ - ਦਿਨ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰੇਟਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਵੀ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਥਰਡ ਕਲਾਸ ਵੀ ਟ੍ਰੇਟਰ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਬਣ ਗਏ। ਪਹਿਚਾਣ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੌਣ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਤੋਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਡਿਸ - ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਪਸੰਦ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਭਵ ਜੇ ਬੱਚੇ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਆਦੀ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਘੱਟ ਹੋਈ ਫਿਰ ਮੇਕੱਪ ਕੀਤਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਭ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਪਸੰਦ ਹੀ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ -ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਦੇ ਪਿਆਰੇ, ਸਰਵ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਰਵ ਦੇ ਸੰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲ - ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਸੇ ਰਾਜ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲਰੁਬਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਅਨਹਦ ਗੀਤ ਵਜਦਾ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪ ਦੀ, ਬਾਪ ਮੇਰਾ।

*****